

skal jeg nu gaa over til at omtale. De fremkom altsaa i „Hospitalstidende“. Men inden jeg omtaler, hvad selve Angrebene egentlig gik ud paa, vil jeg straks pointere, hvad Øjemedet var med Angrebene. Det siges nemlig rent og klart af den Mand, der angriber, nemlig Professor Rovsing — det findes i Professor Rovsings Skrivelse af 4. December 1911 — Bilag 3 i de omdelte Aktstykker —, som jeg skal tillade mig at oplæse: „Vi tillade os straks at pointere, at vi hidtil ikke overfor Offentligheden have udtalt nogen Dom om, hvorvidt vi fandt Stadslæge Hoffs Ansættelse og Bevaren af disse Læger i de omtalte Embeder for forsvarlig, men have fremdraget dem i Anledning af, at Dr. Muus er afskediget paa Grundlag af en Anklage for af Kollegialitetshensyn at have holdt sin Haand over en forfalden Embedslæge — i den Hensigt at gøre opmærksom paa det uholdbare i under disse Omstændigheder at anbringe Stadslæge Hoff i Embedet som Formand for Sundhedsstyrelsen“. Altsaa, det er den Moral, som de Herrer gøre sig til Talsmænd for; det er den Moral, at da der er gjort Uret mod Dr. Muus, ville de gøre Uret mod Dr. Hoff. Det er Moralens. (Modsigelse). Ja, saadan ser jeg nu paa det. (Fornytt Modsigelse).

Første Viceformand (J. C. Christensen): Afbrydelser tør ikke finde Sted.

Justitsministeren (Billow): Klagen over Læge Hoff lød oprindelig paa, at han dels som Formand for Sundhedskollegiet og dels som Stadslæge i en Række Tilfælde paa Trods af Advarsler og paa Trods af, hvad der af Oppositionen var krævet, havde ansat Morfinister og Alkoholister i ansvarsfulde Embeder. Jeg beder straks bemærket, at der ikke er kommet noget som helst frem til Bestyrkelse af, at Læge Hoff skulde have handlet saaledes som Medlem af Sundhedskollegiet, men at man refererer til de Tilfælde, der ere forekomne i hans Stilling som Stadslæge i København. Dette Angreb i „Hospitalstidende“ er altsaa bleven forelagt og fremdragen i Borgerrepræsentationen i København, hvor Borgmester Mørstrand har svaret og oplæst en Erklæring fra Stadslæge Hoff, hvorefter der ikke i Borgerrepræsentationen fandt yderligere Diskussion om dette Emne Sted. Nu findes der altsaa fra „Hospitalstidende“s Redaktion en Skrivelse til Sundhedsstyrelsen, hvori man giver nærmere Besked om

de omtalte Læger; den findes i de omdelte Aktstykker som Bilag 3. Deri omtales først een Læge, og om ham hedder det: „Læge A.s Ansættelse var allerede sket før Stadslæge Hoffs Tid“ — det er altsaa Professor Rovsings Angreb, der lyder saaledes —, „og da A. er en vel uddannet Læge, der har kunnet passe Stillingen, uden at der, saa vidt os bekendt, har været Grund til alvorlig Klage imod ham, finde vi det forstaaeligt, at Hoff har ladet ham forblive i Stillingen, for saa vidt man overhovedet finder det tilladeligt, at Morfinister indehave ansvarsfulde Lægestillinger. Ganske anderledes forholder det sig derimod med de to andre Læger.“ Dertil svarer saa Stadslæge Hoff — Bilag 9 sammesteds: „Med Hensyn til hver enkelt af disse 3 Læger bemærkes: 1) A. er ansat som bistaende Læge ved Karantænen i 1888, medens Dr. Tryde var Stadslæge. Noget Bevis for, at Dr. A. er Morfinist, foreligger ikke. Der er ikke i min Funktionstid af den overordnede Karantænelæge eller mig bekendt af andre forebragt Karantænekommissionen (af hvilken Stadslægen er Medlem) nogen Klage over hans Embedsforhold. Ikke heller er nogen Sinde nogen Klage over hans Virksomhed som privat praktiserende Læge kommet mig for Øre. „Hospt. Tidende“s Redaktion anfører om ham, at da han „er en vel uddannet Læge, der har kunnet passe sin Stilling, uden at der, saa vidt os bekendt, har været Grund til alvorlig Klage mod ham, finde vi det forstaaeligt, at Hoff har ladet ham forblive i Stillingen...“! Klagen over Læge A. maa vel herefter anses for betydningsløs.“ Bagefter viser det sig, at dette er den eneste Læge, der i Øjeblikket nyder Morfin, men at Angriberne ikke en Gang have tænkt sig dette, vil ses af Viggo Christiansens Kronik i „Politiken“ for den 19. December 1911, hvor han til Slutning skriver, at det drejer sig om to morfinistiske Kolleger, han regner altsaa heller ikke denne Kollega med, det maa være de to andre, B og C. Der er kun Tale om to; men bagefter er det oplyst for ham, at vedkommende Læge har taget Morfin og maaske andre narkotiske Midler, jeg tror fra 1884, saa han er godt vænnet til de paagældende Midler. Men det, der er det afgørende paa dette Punkt, er, at Stadslæge Hoff ikke har vidst noget om dette Forhold; det er kommet temmeligt overraskende for Angriberne; man ser, at Angriberne ikke mene, at der er Grund til alvorlig Klage over denne Læge, men